

Inleiding

De zwaarste economische crisis sinds 1929 raakt maar niet opgelost. Vandaag treft zij de staten. Zij hebben astronomische sommen uitgegeven om de banken te redden en de kapitalistische bedrijven te helpen overleven: 3.000 miljard euro voor de banken en zowat dezelfde som om bedrijven bij te springen. Deze uitgaven hebben overal enorme begrotingstekorten veroorzaakt en de staten hebben zich dieper in schulden moeten steken. Sommige staten, ook in Europa, slagen er niet langer in hun schulden terug te betalen of kunnen slechts nieuwe leningen aangaan tegen uitermate hoge interestvoeten. Zij zijn het slachtoffer van speculanten en moeten beroep doen op het Internationaal Muntfonds of de Europese Unie. De Baltische staten, Hongarije en Griekenland verkeren al in die situatie en binnenkort volgen ongetwijfeld Portugal, Spanje en Italië. Ook België zelf loopt gevaar.

Henri Houben analyseert de fundamentele oorzaken van deze situatie en kritiseert de hardnekkigheid waarmee de Europese leiders blijven vasthouden aan hun neoliberale politiek. Dat beleid heeft tot deze crisis geleid door de sociale budgetten en de openbare uitgaven in te krimpen, de openbare diensten te privatiseren en de werkende mensen te verarmen die steeds meer moeten zien rond te komen met tijdelijke of deeltijdse contracten in naam van de "modernisering van het arbeidsrecht".

Zijn analyse keert zich natuurlijk tegen de economische machten en heersende politieke partijen, met inbegrip van de sociaaldemocratie. Een ander alternatief is er niet. De arbeidersbeweging zal deze problemen moeten aankaarten. Het kapitalisme kan alleen nog kruimels uitdelen, niemand gelooft nog dat het zal volstaan het hoofd in te trekken en dat dan een nieuwe periode van welvaart zal aanbreken. Om te kunnen overleven hebben de bankiers en grote monopolies beslist de bevolking te doen bloeden. Het systeem zelf staat ter discussie ...

De politieke gevolgen van deze nieuwe fase in de crisis zijn bovendien erg ingrijpend. Binnen de Europese Unie redeneren de machtigste staten alleen vanuit hun eigen belangen. Er wordt openlijk gesproken over het uiteenspatten van eurozone. Zal de Europese Unie deze tornado overleven?

Beate Landefeld levert in het artikel "Ontwikkelt zich één Europese burgerij?" elementen van antwoord.

Zoals beloofd publiceren we ook het tweede deel van het artikel over de verkiezing van Obama. Deze keer onderzoeken we of er redenen zijn om aan te nemen of Obama links is.

Tenslotte komen we ook terug op de spoorwegramp in Halle waar 19 mensen het leven verloren in maart 2010. David Para, auteur van een vorig artikel over de liberalisering van het goederenvervoer, en Michaël Dupuis tonen het verband aan tussen deze catastrofe en de Europese politiek van liberalisering van het openbaar vervoer